

Rozsáhlé množství jak teoretických tak empirických prací o sociálním kapitálu, které zaplavily společenskovední disciplíny od počátku devadesátých let, může být přibližně rozděleno do dvou kategorií. V první řadě na autory, převážně politology a ekonomy, kteří sledují Putnamův způsob uvažování a mají tendenci nahlížet na „členství ve sdruženích“ (“associational membership”) spíše jako na zdroj sociálního kapitálu nežli jako na další z jeho forem. V druhé řadě na ty, převážně sociology, kteří mají tendenci nakládat se sociálním kapitálem primárně jako se sociálně strukturálním faktorem, který může posloužit při popisu sociálních sítí nebo vazeb mezi jedinci a/nebo organizacemi. Ti druzí, reprezentováni autory jako jsou Edwards and Foley (2001b) a Lin (2001a, 2001b), spojují sociální kapitál většinou s usnadněním oběhu zboží a služeb mezi jedinci a organizacemi. Snahou je prostřednictvím historického přehledu, diskuse hlavních konceptualizací, stejně tak jako charakteristik a přístupů k sociálnímu kapitálu objasnit debatu okolo sociálního kapitálu a jasně rozlišit dva výše zmíněné přístupy. Následně předkládáme důkladnou kritiku Putnamova přístupu k sociálnímu kapitálu, stejně tak jako různé důvody, které tuto konceptualizaci a její užití zpochybňují. Zastáváme názor, že tato linie chápání sociálního kapitálu vede do slepé uličky, protože neumožňuje vysvětlit nic nového. Naopak tvrdíme, že konceptualizuje sociální kapitál vágně a že v jejím rámci je aplikace konceptu problematická a v podstatě skoro neměřitelná. Domníváme se, že budoucí hodnota sociálního kapitálu se nachází převážně v individualistickém, síťovém přístupu, který se zaměřuje na analýzu specifických sociálních sítí jednotlivců, skupin či organizací. Zatímco se převážná část této práce zaměřuje na výše zmíněné analýzy a srovnání, v krátkosti se také věnuje užití a aplikaci konceptu sociálního kapitálu v rámci České republiky.